

Oleguer Plana

President de la Cooperativa Forestal

Oleguer Plana, president de la Cooperativa Forestal, membre del Consell Rector de la Cooperativa des de l'any 2018 i membre de la Junta del Consorci Forestal des del 2014.

Treballa com a Guarda del Parc Natural del Montseny i és enginyer tècnic forestal de formació. Gestiona la finca familiar situada a Vallgorguina, la qual compta amb unes 200 hectàrees, on s'hi produeix llenya d'alzina, suro, fusta de diversos pins, d'alguns plataners i pollancres.

Segons ell, estar treballant a l'administració i alhora vinculat en la gestió de la seva finca implica veure les dues cares de la moneda. Això li aporta la comprensió d'alguns posicionaments quan de vegades sorgeixen rols oposats.

Actualment, el CFC està treballant en l'elaboració del seu Pla estratègic. Des de la teva perspectiva, quins són els principals canvis que ha sofert el sector forestal i que afecten al dia a dia de la gestió de la vostra finca?

D'entrada dir que la societat comença a entendre que la gestió forestal és indispensable. Hem passat uns anys i encara és l'opinió d'alguns que els boscos no s'han de gestionar, que la natura es gestiona per si mateixa. A casa nostra i a la resta d'Europa, hem estat intervenint en els boscos des del neolític i això comporta que els haguem modificat molt, aprofitant els recursos que interessaven i afavorint-los, important espècies per la producció de fruits –com per exemple la castanya– i naturalitzant-les, tallant extenses zones per construir, per conrear... Aquest fet fa que actualment la gestió forestal o silvicultura siguin indispensables i, més encara, amb l'escalfament global que estem patint.

Cada cop hi ha més experts i científics que constaten que la gestió forestal augmenta la fixació del carboni, millora la gestió de l'aigua en moments de sequera, afavoreix la biodiversitat i crea paisatges en mosaic, a més a més de ser clau per a la lluita contra els incendis forestals. En definitiva i a parer meu, hem de continuar reforçant aquesta línia i fer-ho juntament amb l'administració.

Els propietaris hem passat anys molt dolents, en els que els preus de fusta,

suro i demés productes silvícoles no tenien valor. Ara que ens n'hem sortit i hem aconseguit revaloritzar-los una mica, hem de seguir amb aquesta tendència i fer entendre a la societat més urbanita i allunyada del bosc que els silvicultors som els més ecologistes de tots, ja que cada dia treballem perquè el bosc estigui una mica millor.

Com creus que el CFC ha d'afrontar aquests canvis, respecte al seu funcionament amb l'administració i respecte als propietaris forestals i la seva base social?

El Consorci Forestal és l'associació de silvicultors més antiga del nostre país, la que té més tradició i la que, a parer meu, ens representa millor. Per tant, és a qui li toca traslladar totes aquestes inquietuds a l'administració, fent èmfasi sobretot a la necessitat d'ajudar als silvicultors perquè aquests no deixin córrer la gestió forestal. Cada vegada que un silvicultor abandona i marxa, els camins es degraden, les basses de reg s'abandonen i es perden i el bosc augmenta ràpidament la seva massa. Només si hi ha alguna zona en aquella finca capitalitzada d'on es pugui treure algun rendiment econòmic es faran aprofitaments, però aquests es realitzaran sense la intenció de fer treballs de millora i, per tant, sense retorn pel bosc.

Pel que fa fet d'augmentar la base social, crec que hem d'entrar més en el món de les xarxes socials, obrir-nos a

la gent jove amb la figura del soci adherit i donant pas a les dones, ja que des de sempre el món forestal ha estat molt d'homes. Tot i que la persona propietària de la finca fos una dona, sempre era l'home qui s'encarregava de les gestions forestals, tot i ser el marit, el gendre o el cunyat. Cada vegada més, les dones estan portant la gestió forestal de les seves finques però encara no en són gaires.

En els darrers anys ha canviat molt l'ús social del bosc. Com a propietaris, com creus que hem d'incorporar aquesta demanda creixent i que a vegades dificulta la realització d'altres activitats (cinètica, gestió forestal, ...)?

Crec que aquesta és una tasca de l'administració, és a ella a qui li toca regular, legislar i sancionar. A nosaltres ens toca posar de manifest la pressió que patim com ara curses en caps de setmana, ciclistes, excursionistes, boletaires... tots aquests gaudeixen dels espais que nosaltres cuidem i, per tant, l'administració ha de vetllar perquè tota aquesta gent sigui respectuosa i no malmeti res. També ha d'entendre que quan convingui i pel que sigui, neguem el pas de curses o de gent. Crec que també hauria de posar "cupos" i dir prou quan toqui.

Pel que fa a la cacera, la considero indispensable per a la gestió cinètica d'espècies que poden ser o són una plaga, com és la sobrepoblació del senglar en algunes zones. Així doncs, ha de ser prioritària a altres activitats com curses o caminades.

Com creus que ha de ser la comunicació/divulgació d'una entitat com el CFC? A qui ha d'anar dirigida i quin ha de ser el principal missatge a difondre?

El missatge que s'hauria de difondre és el que he anat explicant en les qüestions anteriors: la importància d'un món rural més gestionat per tal de crear paisatges en mosaic, disminuir la competència entre arbres pels recursos, adaptar els nostres boscos a l'escalfament global que patim, minimitzar el risc d'aparició d'incendis forestals que s'escapen de la capacitat d'extinció i disminuir l'aparició de plagues o perturbacions que malmeten l'ecosistema forestal. Aquests missatges s'haurien de dirigir tant a l'administració com al públic general, siguin propietaris o no, per tal d'infondre un missatge clar i concís sobre la gestió del territori.

Trobo que s'està fent una bona feina amb la circulació de l'Inforestal però crec que falta més força a mitjans com *Instagram* o *Twitter* cada cop més utilitzats per la gent jove.

Com a nou president de la Cooperativa, quins creus que són els punts forts d'aquesta i què n'hem de posar en valor?

El principal punt fort de la Cooperativa és que hi ha un gran equip tècnic darrera que sap treballar molt bé ja que entén quines són les inquietuds del propietari forestal, tot i que de vegades no pot arribar a tot per falta de mitjans.

La Cooperativa treballa amb visió de propietari, és a dir, quan es talla un bosc no aprofita més fusta de la que toca i deixa la finca el millor possible, fa que el transportista s'emporti aquesta fusta el més ràpid possible perquè no s'assequi o sigui robada, busca el millor comprador i el millor preu i, al ser una cooperativa, fa que tingui més capacitats que un propietari sol. A més a més, també assessoria la propietat en cas de litigis, peritatges, etc.

Quins creus que han de ser els principals objectius de la Cooperativa i línies d'actuació en el futur?

Els objectius crec que ja estan definits i són els correctes: buscar el millor pel bosc en quant a termes de gestió, generar confiança, oferir un servei de proximitat, mostrar una visió clara de futur, treballar amb transparència, etc. Bàsicament, buscar el millor pel propietari i silvicultor.

Com a exemples d'aquest tracte, crec que es va fer una feina excel·lent iniciant Quality Suber i Quality Pinea, i creant i impulsant el projecte de Singular Wood, entre d'altres.

En un futur hauriem de reflexionar sobre tenir una colla de treballadors forestals propis, que es mirassin les feines amb la mateixa visió que ara ho fa l'equip tècnic; trobo que podria ser molt bo. A més a més, un dels limitants més forts que tenim és el transport en èpoques de major demanda i crec que el fet de tenir camió propi podria desencallar molt aquesta problemàtica. ●

Full de ruta vers l'horitzó 2030

Pla Estratègic del Consorci Forestal – Pactes successoris – Projecte Go Pinea – Entrevista a Oleguer Plana, president de la Cooperativa Forestal